

Dokonalá víra

1 Náš nebeský Otče, to je náš záměr dnes večer. Shromáždili jsme se vespolek, abychom pouze věřili, jednoduše věřili Pánu Ježíši. Jsou zde dnes večer nemocní a postižení a my dnešní večerní bohoslužbu zasvěcujeme ke službě uzdravení nemocných a zkroušených těl. Nuže, když zpěvák zpíval tu nádhernou píseň: „Pak přišel Ježíš,“ navštiv nás dnešního večera, Pane a uzdrav všechny, kteří jsou sklíčení, aby tu nezůstala dnes večer uprostřed nás ani jediná churavá osoba. Vyslyš, Pane a pomoz nám, když teď vzhlížíme k Tvému Slovu, abychom našli postačující víru pro tuto hodinu. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

2 Někdo tady ztratil brýle, které byly nalezeny v modlitebně. Pokud někdo... pokud někomu z vás patří, tak tedy jsou zde na pódiu na kazatelně.

3 Nuže, já vím, že mnozí z vás pracují a musí se vrátit včas domů, a tak bych nerad dlouho promlouval a pak bychom chtěli mít modlitební řadu a modlit se za nemocné. To mi dává příležitost, abych se věnoval některým z těch naléhavých případů, které jsme zde měli ve vedlejších pokojích, abych to dohnal právě teď, dnes odpoledne. Někteří z nich, samozřejmě na tom byli velice, velice špatně. A dělal jsem výzvy a modlil se za nemocné. Jelikož ruka Pána Ježíše Krista uzdravuje nemocné a postižené, ó, jak On je nádherný.

4 Nuže, ne příliš často se dostáváme k těmto uzdravovacím bohoslužbám, protože obvykle... Duch Svätý bývá nablízku, jestliže tu máme nějaký naléhavý případ, a dává okamžité rozpoznání, vystihne to a něco o tom sdělí. A pak ti ostatní, jakže, my prostě... snad to není nic špatného, a tak tomu jednoduše necháme volný průběh. A já jsem uvažoval, ježto jsem tu byl dnes dvakrát, že bychom měli věnovat jednu bohoslužbu modlitbě za nemocné. Já věřím v uzdravení nemocných. Já věřím, že to je biblické přikázání. Nemůžeme to kázat, aniž bychom... plné evangelium, s vyloučením této věci.

5 Nuže, je možné... Ještě nevím, ještě jsem dnes večer nevolal domů, ale je možné, že se tady snad příští neděli znovu objevím. A jestliže nebudete mít od nás v průběhu týdne žádnou zprávu, jestli vám Billy neoznámí (on by se to měl dovědět trochu později v průběhu tohoto týdne), jestli se to nedozvíte, pak se tu ukážeme znovu příští

neděli; protože to je *Svátek práce*, víte, abychom si odpočinuli, a tak... nebo, abychom se dostali domů, vidíte. A tak se o to pokusíme, bude-li vůle Páně. Nuže, pokud se nedozvíte... Myslím, že Billy rozdal lístky nebo vám to v průběhu bohoslužby nějakým způsobem oznámí, a tak jestliže vám nezatelefonuje, pak se vrátím na příští neděli. Bratře Neville, pokud souhlasíš s jednou bohoslužbou. Ó, to je skvělé.

⁶ Pokud by to někdo chtěl vědět, ten malý Collins je tady. A v průběhu těch sedmi pečetí, lékaři řekli, že ten malý chlapec s revmatickou horečkou musí ležet na zádech a pít přes trubičku; tak to bylo. A otec s matkou ho vzali z domu a posadili ho tam do pokoje a modlili se za něj. A Pán Ježíš ho úplně uzdravil, takže se vrátil do školy; a představení si je nechali kvůli tomu předvolat. A tak, oni zavolali specialistu, který na něj čekal a ona nemohla uvěřit — nebo on nemohl něčemu takovému uvěřit, a tak vzali toho chlapce na vyšetření a on byl zcela úplně v pořádku. Potom přišel Ježíš a síla pokušitele byla zlomena!

⁷ Víte, je to zvláštní věc, chtěl jsem někoho poprosit, aby dnes večer tuto píseň zazpíval. A když jsem sloužil tam v tom vedlejším pokoji, a už to bylo tu. Někdo to tady zpíval: „Potom přišel Ježíš“. Kdyby to nebylo zpíváno, pak bych určitě někoho požádal, aby to zazpíval předtím, než dnes večer budu promlouvat. A tak On je ve všech věcech nápomocen.

⁸ Nuže, mnozí z vás tady budou čekat až do rána a mají před sebou dlouhou cestu a já si velice cením vaší námahy. Někteří z vás se budou vracet domů v noci, protože ráno za úsvitu musíte jít do práce a já vím, že to není snadné. A pak, když si pomyslím a vidím, jak...

⁹ Já bývám rovněž mrzutý, víte; bývám rozladěný. Ocitám se v takovém rozpoložení, že... Tyto chvíle rozladění si přivodím přepracováním a satan ke mně přichází a snaží se mi namluvit: „Nu, nikdo se o tebe nestará, nemáš na světě žádného přítele, vid.“ A tak...

¹⁰ Nemyslete si, že nepodléhám pokušením. Musím je přemáhat. A když se pak ohlížím zpět a vidím něco takového, já mu to házím zpět do tváře a říkám: „Co tím sleduješ?“ A to mi pomáhá zvítězit. „Co tím sleduješ?“

¹¹ Jako jeden můj přítel, on seděl tady ve shromáždění a byla tam taková skupinka, taková hromádka lidí, kteří nevěří v Božské uzdravení, oni nedávno přišli za tím mladým člověkem a řekli mu: „Ty nesmysly, které oni kážou o Božském uzdravení, na tom není ani

špetka pravdy.“

12 A tento muž bydlí v Kentucky, nedaleko od té staré ženy — když jsme byli na tábořišti v Actonu, ona umírala na rakovinu. A její sestra přišla toho večera do shromáždění a měla v kabelce kapesníček, který si s sebou vzala, a Duch Svatý tam vzadu vyzval tuto ženu (a já jsem nikdy předtím v tom kraji nebyl), řekl jí, že: „Máš v kabelce kapesník a že ho tam zkrátka má a že ho vzala s sebou z domu a že její sestra bydlí na takovém kopci a umírá na rakovinu žaludku a lékaři ji uznali za beznadějný případ.“ A já jsem jí řekl: „Jdi a polož ten kapesník na tu ženu, neboť tak praví Pán, ‚ona zůstane na živu‘.“

„A oné noci si tam sousedé mysleli, že k nim přijela Armáda spásy, a když tam bratr Ben potom přijel a položil tu... A potom ta paní byla dokonale uzdravena, takže může vykonávat svou denní práci a také pomáhat sousedům.“

13 A tak ten mladý muž, který o tom věděl, řekl: „Vysvětlete mi tedy její případ!“ A tím to bylo vyřešeno. „Vysvětlete mi to, vždyť měla rakovinu. Ona byla tady v Louisville, a lékaři ji měli operovat, ale oni ji jednoduše zašili a poslali ji zpět jako beznadějný případ. A teď je úplně normální, v pořádku.“ Řekl: „Vysvětlete mi to.“ A tím to bylo vyřešeno.

Skutky 4:14

14 Víte, kde se o tom pojednává v Bibli? „A když viděli toho člověka, na kterém byl dokonán zázrak, jak stojí s nimi, neměli, co by proti nim řekli.“ A právě tak my... satan se prostě musí zastydět, že ano? Muž, na kterém se stal ten zázrak, tam byl přítomen.

2. Mojžíšova 3:14; Židům 13:8

15 Křísí Bůh mrtvé? Zde sedí muž, právě tady, který byl vzkříšen z mrtvých. Uzdravuje Bůh nemocné? Ó, aj, ruce by se mohly pozvednout prostě všude. Bůh uzdravuje nemocné. A víme, že On je ten veliký — ten veliký JÁ JSEM, ne ten veliký Já jsem byl nebo budu; nýbrž JÁ JSEM. Je to pravda, JÁ JSEM, je to vždy přítomné, všude, po celou dobu, tentýž včera, dnes i na věky.

16 Nuže, abychom si pospíšili, obraťme se do té požehnané Bible. Chtěl bych přečíst odstavec, který se mi tak náhodně otevřel, když jsem si z toho chtěl něco přečíst. A dnes večer bych chtěl mít modlitební řadu, modlit se za všechny, kteří potřebují přímluvnou modlitbu.

17 A teď si otevřeme Evangelium Marka, svatého Marka, 11. kapitolu svatého Marka. A chtěli bychom začít od 22. verše, 11.

kapitoly svatého Marka. A mnozí z vás znají toto místo Písma, ono je dost známé. To bylo to místo Písma, o kterém jsem uvažoval, bratře Russell, když tam ti... když On ke mně promluvil a řekl ohledně těch veverek. A oni... to bylo právě to místo Písma, o kterém jsem uvažoval. Bylo to pro mě vždycky hádankou. On řekl: „Kdybys ty řekl“; ne, „kdybch Já řekl“; „kdybys ty řekl!“

Marek 11:22-26

18 Nuže, přečtěme si to:

... Ježíš jim odpověděl: „Mějte Boží víru.

Amen, říkám vám, že kdokoliv by řekl této hoře: ‚Zvedni se a vrhni se do moře,‘ a nepochyboval by ve svém srdci, ale věřil by, že se děje to, co říká, bude mít, cokoli řekl.

Proto vám říkám: Věřte, že všechno, o co při modlitbě prosíte, jste dostali a budete to mít.

A když se postavíte k modlitbě, odpouštějte, pokud máte něco proti někomu, aby i váš Otec v nebesích odpustil vaše prohřešky vám.

Jestliže však vy neodpouštíte, ani váš Otec, který je v nebesích, neodpustí vaše prohřešky vám.“

19 Nuže, víra je tedy založena na odpuštění. A pak, jak jsme již dnes ráno řekli, snažíme se dostat církev na takovou pozici, na které bychom mohli opravdu spatřit apoštolské časy, jak působí uprostřed nás, a to je to, po čem jsme všichni hladoví. A to leží právě před námi. My to vidíme, ale chtěli bychom toho vidět víc. Chtěli bychom to mít v takové hojnosti, aby nám to pomohlo a aby to mohlo protékat k jiným.

Izaiáš 53:4, 5; Jan 4:7; 1. Petrova 2:21, 23

20 Zapamatujte si, Ježíš (jak jsme to měli v dnešní ranní lekci), On nikdy nepoužil svou moc pro sebe, On ji používal pro druhé. Ona byla za tímto účelem poslána. A vy si někdy myslíte: „Proč takový muž, jako On, který byl tak plný moci, proč by měl být někdy nemocný?“ Ano, pánové. Kdesi jsem četl v nějaké knize, když vzbudil toho chlapce, toho syna vdovy z Naim (domnívám se, že to byla kniha ‚Kníže z domu Davidova‘), a jak se posadil na skále a sténal kvůli bolesti hlavy. Vidíte? On nesl naše nemoci. Nést, to znamená „nosit je“. Vidíte, On je nosil. A On měl všechno jako my. Býval nemocný, procházel pokušeními, míval problémy, procházel zklamáním, právě tak jako my, protože On

měl být tím opravdovým Přímluvcem; a tak předtím musel být účastníkem těchto věcí, musel být pěstitelem ovoce. Žena u studny, a spousta jiných případů, vidíte, jestliže se jen dobře podíváme do Písma.

Matouš 21:2; Marek 11:2; Lukáš 19:30

21 A já bych chtěl říci, že věřím každému Písmu dopodrobna, že je pravdivé. Dnes máme co do činění s kritiky, kteří tomu nechtějí věřit. Jistý kritik jednou řekl, že když Ježíš poslal učedníky tam, na to místo, kde bylo uvázáno to oslátko, tam na tom rozcestí, že On to měl předem připraveno, kde to oslátko bude přivázáno. Vidíte, oni totiž nechápou, že to předem připravil Bůh.

22 Jednoho dne mi Bůh řekl, že si tady s bratrem Dauchem, který tady sedí, že si s ním znovu na ulici podám ruku. Nuže, to bylo velice zvláštní, já jsem tu onoho rána nebyl; ale o dvě minuty nebo o minutu později, a já bych se s ním na ulici nepotkal, ale vystoupil jsem z auta právě, když on vcházel dovnitř, a stihl jsem mu podat ruku na ulici. On mě nepoznal; neměl na očích brýle, a tak mě nemohl vidět. A když mě poznal po hlase, začal plakat. Co to bylo? On se tak obvykle nechová, ale to byla odpověď na to, co mu bylo řečeno, když ležel tam pod tím kyslíkovým stanem.

23 Řekl jsem: „Budeš opět sedět v modlitebně“, což byla touha jeho srdce. A když jsme měli shromáždění v Chicagu, on se chtěl zúčastnit těchto shromáždění, byla to touha jeho srdce. Poslal jsem mu telegram s pozdravem od nás a od dětí a řekl jsem mu, že se modlíme, aby se rychle uzdravil. A jeden milovaný bratr, který ho navštívil, řekl, že on měl takovou touhu sem přijít. A tak dnes večer tady sedí s námi, vidíte. To nebylo předem připraveno. To je ten stejný Bůh, který to připravil a On působí, že všechno funguje dokonale, do posledního detailu.

Matouš 14:21

24 Nějaký kritik jednou řekl: „Není divu, že Ježíš mohl vzít těch pět bochníků a nakrmit pět tisíc lidí,“ řekl, „ty chleby byly v té době větší, a tak prostě rozdělil každý bochník a z každého nakrmil tisíc lidí.“

Matouš 14:17, 20, 21; Marek 6:38; Lukáš 9:13, 17; Jan 6:9, 13

25 „Ale pochop, že ten malý chlapec to měl na svačinu!“ Malé dítě si neslo těch pět bochníků chleba, kterými mohlo být nakrmeno pět tisíc, a to úplně dosyta. A co těch plných 12 košů, které byly potom nasbírány? Vidíte? Oni prostě... jsou to jednoduše kritici a jinak to nemůže být. Ale to nezmění Boží Slovo. Ono zůstává stejným, Ono dál působí.

Římanům 10:17

26 Nuže, chtěli bychom promluvit něco o víře, a to o jistém druhu víry: „Dokonalé víře.“ To je veliká věc. Nuže, víra, jak je nám řečeno v Bibli: „Víra přichází skrze slyšení.“ Nuže, nemůžete být spaseni bez víry. A víra je něco, čemu musíme věřit, že je zde, a ve skutečnosti nic jiného nemůže oznámit, že to je zde, kromě víry. Nuže, já bych vám chtěl přiblížit víru tak, abyste mohli být připraveni na modlitební řadu, která se bude konat během několika minut.

Římanům 10:17; Židům 11:6

27 Nuže, víra: „Kdo přichází k Bohu, musí věřit, že Bůh je.“ A je nemožné líbit se Bohu bez víry, nemůžete se Mu líbit. A jestli říkáte, že věříte Bohu... vy jste Ho nikdy neviděli, vidíte, a tak potom tomu musíte uvěřit skrze víru. A kdybyste Ho mohli vidět, pak by to už nebyla víra, vidíte. Všechno, co může být oznámeno pomocí smyslů, již není vírou, je to vědecký fakt; vidíte, už to více není víra. Ale vy Ho musíte přijmout vírou. „A ten, kdo přichází k Bohu, musí věřit, že Bůh je; a víra přichází slyšením Slova Božího,“ vidíte. Musíte nejdřív věřit, že to je Boží Slovo a musíte přistupovat k Bohu skrze Slovo, vidíte. Prostě vzít Slovo, to, co ono říká, a „To je pravda!“ A všechno ostatní, co je v rozporu s ním, není pravdivé.

Římanům 4:20, 21

28 Abraham musel věřit právě tomu, co mu ten hlas řekl. A když mu bylo sto let, o dvacet pět let později, on byl ještě mocnějším ve víře než před dvaceti pěti lety, když mu to bylo sděleno. On tomu prostě věřil. A „On tedy nepochyboval v nevíře o Božím zaslíbení, ale byl posílen vírou, když dal slávu Bohu, v plné jistotě, že co Bůh zaslíbil, je schopen i vykonat.“ To je ta cesta, a to platí pro všechny. Musíte přicházet s neochvějnou vírou ve víře, že Bůh dal zaslíbení. Ale teď se musíte ocitnout na pozici, kdy budete tuto víru mít, a to je právě to, o čem bych chtěl právě mluvit; vidíte, jak přijmout tuto víru.

Židům 11:1

29 K Židům, epištola k Židům 11. kapitola říká, že

víra je podstata věcí, v něž doufáme...

30 Nuže, právě v tomto bodu nejsou mnozí lidé schopni přijmout své uzdravení nebo to, o co prosí, protože považují víru za něco, čím ona není, vidíte. Oni tomu ve skutečnosti nevěří. To není nějaká představa. To je opravdová podstata.

Židům 11:1

31 Nuže, poslouchejte pozorně! Podívejte, to není to, co si představujete. To je pro vás tak opravdové, jako to, co každý jednotlivý

smysl vašeho těla vám chce ohledně čehokoliv jiného oznámit. Je to tak opravdové, jako když moje oko říká: „To je list papíru.“ Je to prostě tak opravdové, jako když řeknu: „To je světlo.“ Je to tak opravdové, jako když řeknu: „Já cítím své sako.“ Je to tak opravdové, jako že slyším to nemluvně, které tady brebentí nebo povykuje. Vidíte, prostě tak skutečné, jako hudba, která hraje. Je to tak opravdové, jako všechno, co mohu vložit do úst a ochutnat. Je to tak opravdové, pouze že to nemůžete ukázat někomu jinému. Je to jenom pro vás. Amen! Je to vaše. Víra je podstata; vidíte, to není pouhý mýtus. Tak mnozí lidé přicházejí...

32 Nuže, toto jsou opravdu hluboké lekce a já se budu pouze dotýkat těch hlavních bodů a vy si to musíte prokopat do hloubky, vidíte.

Římanům 10:17

33 Všimněte si, je to něco, co vlastníte; to není pouhá představa, vy to skutečně máte. Je to pro vás tak skutečné jako každá jiná věc, která by zde mohla existovat. Je to pro vás tak opravdové, jako že víte, že jedete ve svém autě. Je to tak skutečné, že si uvědomujete, že sedíte tady v modlitebně. Je to tak skutečné, jako když slyšíte můj hlas. Je to podstata, nikoliv nějaká představa, ne nějaká emoce; ale něco, co máte, a to k vám přichází slyšením Slova Božího (a jenom tak). „Véra přichází slyšením, a to slyšením Božího Slova.“ Tím je to zpětně položeno tam, kde je vaše víra, tudíž se už nejedná o nějakého jednotlivce. Zde se nejedná o nějakého člověka. Zde se nejedná o nějakou organizaci. Zde se nejedná o nějakou skupinu lidí. Je to v Bohu, protože Bůh je Slovem. Vaše víra je v Bohu! Víra přichází slyšením Slova Božího!

Římanům 3:4

34 A pak, když Bůh skrze své Slovo... ne na základě toho, co udělal někdo jiný nebo řekl někdo jiný, ale na základě toho, co říká Boží Slovo. On řekl: „Ať je každé lidské slovo lží a moje pravdou.“

35 Nuže, jestliže vidíte někoho, že dělá něco na základě Božího jednání nebo Božího zaslíbení; a mnozí z nich říkají: „Já to mohu také udělat!“ (Pak je to představitivost.) A když to udělají, zjistíte, že někde o kousek dál ztroskotali. (To musí být podstata!) Nuže, to je potenciálně víra, je to něco, co vás přivede k víře. Je to potenciálně, tak jako kdybyste mě poprosili o dub a já bych vám dal žalud. Potenciálně máte dub, ale on se ještě nevyvinul, ale když se opravdově vyvine, pak to bude ve skutečnosti dub. A když si představíte, že Bůh toto udělá... Ale když je vám to zjeveno, pak to má co do činění s vírou

a dokonalá víra nemůže zklamat.

³⁶ A proto ta vidění jsou pro mě tak ohromná, protože to bylo pokaždé dokázáno, vidíte. A já vím, že On to zaslíbil. A On to zaslíbil ve svém Slově a tady On přichází a dává zaslíbení pro tento den. A proto znáte pozici na které stojíte, když On to řekl. Vidíte, a to mi dává víru, protože On nedělá nikdy nic, co by bylo v rozporu s Jeho psaným Slovem. Vidíte? A jestli by to bylo v rozporu se Slovem, pak bych nemohl mít ohledně této věci víru. A tak to staví tuto záležitost rovnou zpět do Slova (vidíte?), víra je ze slyšení Božího Slova. Musíte naslouchat Slovu! Boží Slovo je naprosto postačujícím Slovem. Ono je vším, co je vám zapotřebí, totiž toto Slovo.

Židům 11:1

³⁷ Nuže, jelikož víra je podstata a zde (v epištole k Židům) nacházíme, čím víra byla a co dělali ti, kteří víru měli. Vidíte, častokrát je to tak, že lidé dnes víru mají a zítra už ne; další den je to něco jiného a na další zase něco jiného. Ale, když Bůh jednou tuto věc mocně zakotví a vy to uvidíte, pak neexistuje nic, co by s vámi mohlo z toho místa pohnout. Jinak jste pouze postrkávání, saháte po něčem, předpokládáte nebo se domníváte, (a předpokládání, to je „opovázlivost bez autority“); pouze se pokoušíte o to nebo se pokoušíte o tamto. Chodíte a běháte sem a tam. Ještě nemáte víru! A když... to je, co my nazýváme „vírou“.

³⁸ Nuže, já... (promiňte). Chci, abyste... (děkuji, bratře).

³⁹ Chtěl bych, abyste to teď pochopili. My... církve se má pozvednout do moci Boží. A jak? Jsem příliš blízko konce, nuže; a já věřím, že církve je ve stavu, že bychom ji měli vyučovat trošku hlubších věcí a vygumovat některé z těch předstíraných věcí, a vejít do něčeho opravdového. Vidíte? To musí být něco, co vy víte!

Kdybyste například řekli: „Bratře Branhame, to není světlo.“

„A já přece vím, že to je světlo.“

„A jak můžeš vědět, že to je světlo?“

„Protože se na to dívám.“

„Dobrá, jak můžeš vědět, že se nemůžeš mýlit?“

„Můj zrak mi vždy oznamoval, že to je světlo,“ vidíte.

⁴⁰ A proto já věřím těmto viděním, protože ona mi vždycky oznamovala pravdu, jelikož ona pochází ze Slova. Tedy, jestliže On to

řekne, pak je to postačující. Nuže, když je to tímto způsobem oznámeno, pak ohledně toho už nejsou žádné dohady, musí se to tak stát. A pak uslyšíš: „Tak praví Pán,“ vidíte, protože to převyšuje lidské smýšlení. To se pozvedá do sfér Pánova smýšlení. Ale vy stojíte tady, právě tak, jako réva... právě tak, jako ratolest, která vydává ovoce, nacházející se ve vinném kmenu. Vidíte? Bůh si používá člověka, pouze člověka. Bůh nepoužívá nějakou mašinerii. Bůh nepoužívá skupiny lidí. Bůh nepoužívá organizace. Bůh používá pouze jednotlivce. Vždy!

Zidům 11:1

⁴¹ Nuže, víra je podstatou a díky ní můžeme pochopit všechny věci, které oni udělali. To není představa, to je podstata; obzvláště v případě dokonalé víry. To je to, o čem budu hovořit dnes večer, abychom se dostali do dokonalé víry. To není nějaká představitost.

⁴² Nuže, někteří lidé přicházejí a říkají: „Ó, já mám úplnou víru; ó, já ji opravdu mám.“ Dobrá, a proč tady tedy stojíš? Rozumíte, rozumíte? Vidíte, vaše vlastní skutky dokazují, že nemáte to, o čem mluvíte. Rozumíte? Kdybyste měli víru, tak proč potom přicházíte sem do modlitební řady? Rozumíte? Kvůli čemu to děláte?

⁴³ Podívejte, kdybyste měli dokonalou víru, pozvedli byste zraky rovnou k Bohu, uvěřili tomu a odešli pryč. Nebylo by zapotřebí, abyste přicházeli do modlitební řady. Nepotřebovali byste tyto věci, protože vaše víra již toho dosáhla, vidíte. Proč bych měl říkat: „Musím si obleknout košili.“ Když ji přece mám na sobě!

⁴⁴ „A jak víš, že máš na sobě košili?“

⁴⁵ „No, dobře, já ji přece vidím, já ji cítím a vím, že tam je.“ Dobrá, je to tak opravdové, když se vás zmocňuje ta dokonalá víra. Vy už to nepotřebujete. To se už stalo; a vy to víte.

⁴⁶ „A jak to můžeš vědět?“

⁴⁷ „Dokazuje mi to víra!“ To je to, vidíte. Chápete teď, co tím míním? To je dokonalá víra.

Jakub 5:14

⁴⁸ Nuže, jinými slovy, já si to troufnu: „Půjdu tedy. Bible říká: „Zavolejte starší, ať je pomazou olejem, modlete se za ně. Vidím to, já se vzchopím.““ Říkáte: „Dobrá, já se uzdravím.“ Vidíte, vy se chcete k tomu propracovat; jestliže nebudete náležitě bdělí, pak se k tomu pouze propracujete. A když projdete řadou, budete stále říkat: „Ó, já to stále necítím.“ Vidíte, zde to máte, vy jste neměli víru.

Matouš 9:21, 22; Marek 5:28, 29; Lukáš 8:44

49 Vaše opravdová víra to docílí tady na místě. Vaše opravdová víra to pro vás udělá tak skutečné, že... Podívejte na tu malou ženu, která trpěla krvácením, ona řekla: „Kdybych se jenom mohla dotknout lemu Jeho roucha, budu uzdravena.“ A jakmile to udělala, řekla, že pocítila ve svém nitru, že krvácení se zastavilo. Ona tomu opravdu uvěřila.

Marek 5:31; Lukáš 8:45

50 A když se toho dotkla... na důkaz toho, že to přestalo, Ježíš se obrátil a řekl: „Kdo se mě dotknul?“ To je dokonalá víra! A ta stejná dokonalá víra se dotkne dnes večer Ježíše Krista právě tak, jak se to stalo tehdy. Ta žena přišla s dokonalou vírou na tamten čas.

Matouš 17:16; Marek 9:18

51 Nuže, podívejte, na začátku učedníci tuto dokonalou víru neměli. Oni ji neměli, protože měli Krista, chodili s Ním; ale potom později se Kristus nacházel v nich. A tak, vidíte, není snadné mít tuto dokonalou víru bez Ducha Svatého; On ji musí přinést a taky to dělá. Nuže, vy namítnete: „Učedníci neměli dokonalou víru?“ Ne; protože když se mezi nimi nacházelo to epileptické dítě, oni se z něj snažili vyhnat démona a nebyli to schopni udělat.

Matouš 17:16; Marek 9:28

52 A pak jeho otec uviděl přicházejícího Ježíše a řekl: „Přivedl jsem svého syna ke tvým učedníkům a oni ho nemohli uzdravit,“ vidíte.

Matouš 17:19; Marek 9:28

53 A později se učedníci ptali Ježíše, řekli: „Proč jsme ho nemohli vyhnat my?“

Matouš 17:17; Marek 9:29

54 A Ježíš řekl: „Pro nedostatek víry, pro vaši nevíru.“ Je to tak. „Pro vaši nevíru v...“

Matouš 10:1; Marek 16:17; Lukáš 9:1

55 Teď si zapamatujte, oni měli moc. Ježíš jim dal moc k uzdravování nemocných, ke křížení mrtvých a vymítání ďáblů, a to pouze několik dnů předtím. Oni měli tu moc, ale neměli víru, kterou by mohli tuto moc ovládat. Nuže, tak je na tom Branhamova modlitebna! Tak je na tom církev, nevěsta, dnešního dne! Duch Svatý je zde s mocí, ale vy nemáte víru, jak byste ji ovládali, chápete, co tím míním? Je zapotřebí víry, která by s tím pohnula.

56 A zde: Já mám náboj, který vkládám do pušky ručně. Víím, že on má balistickou dráhu letu, jako Slovo, ale musím z té pušky vystřelit. Jiskra se musí dostat ke střelnému prachu. Střelný prach má sílu, ale

je potřebná jiskra k odpálení, která by to roznítla. A stejná věc i ta síla je v nábojnici, ale k tomu je zapotřebí víra, která by to nabila a odpálila. To je zapotřebí (rozumíme si), dokonalou víru, která by zapálila tuto moc Ducha Svatého, kterou teď máme od chvíle, kdy On na nás sestoupil; víru k roznícení, abychom viděli veliké věci, totiž... víru, něco, co by vám to zprostředkovalo.

⁵⁷ Se srdcem plným radostí můžete vejít do pokoje nemocného člověka a víte přesně, co byste měli říct. Vcházíte tam a víte, co se stane, něco již bylo zjeveno a vy to víte. A vcházíte tam: „Ve jménu Ježíše Krista vstaň z toho místa. Tak praví Pán.“ Je to tak; to je dokonalá víra. I kdyby tam stálo deset miliónů lidí a tvrdili, že se to nemůže stát, vy víte, že se to tak či onak stane, protože to jednoduše víte. To se musí stát. Bez ohledu na to, co někdo jiný říká, vy jste těmi, kteří mají tu víru.

⁵⁸ Mohli byste si představit Jozueho, kdyby svolal starší Izraele a řekl: „Bratři, my jsme služebníci Hospodinovi, rád bych vám něco řekl pro vaše blaho... poprosíme Hospodina, pokud nebude mít nic proti tomu, aby nám poskytl o trochu déle slunečního světla, vidíte, a pozdržel slunce ještě na chvíli *nahore*?“

Jozue 10:12, 13

⁵⁹ Nikoliv; on to potřeboval (a aniž by se pomodlil, a tak dále), on se ocitl v nouzi, on prostě nařídil slunci! Řekl: „Zastav se tady! Jsem v nouzi a jsem ve službě Hospodinově a On mě sem poslal vykonat toto dílo a chci ho vykonat, jak nejlépe budu umět; a nepřítel se shromáždil a on je tamhle, a jestli ti dovolím zapadnout, on se znovu sešikuje a napáchá ještě více zla. A tak stůj! A ty, měsíci, stůj tamhle!“ Amen; a ono se tam zastavilo na dvacet čtyři hodin.

⁶⁰ Nuže, jestliže se země otáčí, a to ji udržuje, a slunce zůstalo na svém místě a nezapadlo, co se tedy stalo? Nuže, jestli tohle řekneš, uděláš ze sebe bezvěrce; a pak jestli ne, staneš se zcela jistě hlupákem pro vědu, protože oni tvrdí, že kdyby se svět zastavil, pak by se jistě zhroutil. Tak co teď? A jestli řekneš, že Boží Slovo není v pořádku, pak jsi bezvěrcem, vidíš. Ale to se stalo, a to je to hlavní. Já neznám tu mechaniku, ale to se stalo!

⁶¹ Já neznám mechaniku Ducha Svatého, ale vím, že On na mě sestoupil. Neumím tu mechaniku vysvětlit, ale poznal jsem plynoucí z toho požehnání. A nestarám se, abych poznal něco jiného než ta požehnání Ducha Svatého. A tu mechaniku, kterou On používá, udělal svým tajemstvím.

Matouš 10:1, 8; Matouš 17:19; Marek 3:15; Marek 9:28; Marek 16:17, 18; Lukáš 9:1

62 Tento chlapec nemohl být uzdraven, protože... Učedníci měli moc; Ježíš jim dal moc uzdravovat všechny druhy nemocí, vymítat ďáblы, očišřovat malomocné a křisit mrtvé. On jim dal moc, ale oni neměli víru, aby tuto moc, kterou měli, ovládali. A pak se ptali Ježíše a řekli: „No dobře, proč jsme to tedy nemohli udělat?“

Matouš 10:1; Matouš 17:17; Marek 3:15; Marek 9:19; Lukáš 9:1

63 Nuže, zapamatujte si, oni měli Slovo; a to Slovo bylo tehdy tělem. A to Slovo jim řeklo: „Dávám vám moc.“ Amen! „Dávám vám sílu.“ A oni tu sílu měli, ale neměli víru, která by ovládala to Slovo, které bylo v nich. Rozumíte, co tím míním? Ale Ježíš to měl, On byl tím Slovem, On měl víru, že to, co řekl, se stane. On řekl: „Ó, přiveďte ho sem. Jak dlouho vás budu snášet?“

Jan 5:19, 30

64 On měl víru spojenou s mocí. Jak to udělal? On řekl: „Nejsem schopen sám od sebe nic udělat.“ Proč? On spoléhal na to, čím byl; On spoléhal na tu skutečnost, že je tím Slovem. A měl víru v Boha, který Ho učinil Slovem. On byl Bohem (Slovem), a to bylo v Něm, a to Mu poskytlo víru, protože On porozuměl své pozici. On věděl, kým byl, protože Písmo říkalo, že to byl On. A zde se všechna místa Písma slučovala, aby dokázala, že On byl přesně tím, co Písmo řeklo a On věděl, čím byl.

Marek 16:17; 1. Janova 3:21

65 A proto, On spoléhal na to, čím Ho Bůh udělal. A když to udělal On, copak i my se nemůžeme spolehnout na to, čím Bůh udělal nás jako věřící? „Ty, kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení!“ On měl víru v to, čím byl. A jestliže jsi věřícím, ty věříš tomu, čím jsi: pak jsi věřícím! A jestliže máš víru v Boha, Bible říká zrovna zde... „Jestliže nás naše srdce odsuzují, pak nemůžeme mít víru; ale jestliže nás naše srdce neodsuzují, pak máme víru, máme smělou důvěru k Bohu.“ Jestliže si to chcete přečíst, najdete to ve svatém Janu 3:21. Mám zde poznamenáno to místo Písma.

1. Janova 3:21

66 Nuže, všimněte si, svatý Jan... mínil jsem 1. Janova 3:21. Všimněte si.

... jestliže nás naše srdce neodsuzuje, máme k Bohu smělou důvěru.

67 Ale tak dlouho, dokud děláte špatné věci, nemůžeme mít k Bohu důvěru. A tak vidíte, můžete... automaticky budete vědět, že jste na omylu. Automaticky se stavíte zpět na pozici hříšníka tím, že víte, že

jste na omylu. Ale jestliže vás vaše srdce neodsuzuje a víte, že jste věřící a že mezi vámi a Bohem nestojí žádná překážka, můžete prosit, oč chcete a víte, že vám to bude dáno, protože to je Slovo, které vám je dáno právě tak jako těm učedníkům.

2. Mojžíšova 3:14; Žalm 40:7; Jan 5:19, 30; Jan 6:48; Židům 10:7

68 Nuže, pak už stačí udělat jedinou věc, mít víru v to, čím jste. Mějte víru v to, co o vás říká Slovo! A Ježíš měl víru ve Slovo Boží, které řeklo, čím On byl. „Je o Mně napsáno.“ Copak David v Žalmech a prorocích a na všech ostatních místech o Něm nemluvil? „Já jsem chléb života, který sestoupil od Boha z nebe.“ Amen! „Já jsem strom života z Edenské zahrady. Já jsem všemi těmito věcmi. JÁ JSEM, který JSEM.“ A On věděl díky této dokonalé víře, že byl tím pomazaným Mesiášem, že Duch Boží byl na Něm. On řekl: „Nuže, Já sám od sebe nemůžu dělat nic; ale je to moje víra v Boha.“ A Bůh byl v Něm tím projeveným Slovem. A když Slovo Boží přichází do vás, pak je projeveno, protože vy jste věřící, vidíte. A věřící je tou „vírou Boží, která působí ve vás.“

69 Líbí se vám to? Mám rád, když... rád vyučuji o... jak... o tom, čím opravdu víra je.

Jan 8:46; Jan 10:37, 38

70 On věděl, kým byl, bez stínu pochybnosti, věděl, že byl Synem Božím. On to věděl, protože to bylo stanoveno Slovem. Slovo Boží stanovilo, kým On byl. On řekl: „Jestliže nedělám skutky mého Otce, pak Mi nevěřte; když nedělám ty skutky, nevěřte Mi. Ale jestli je dělám, potom věřte těmto skutkům, protože ony jsou projeveným zaslíbením Slova.“ Ó, kéž byste se mohli do této skutečnosti probudit! Pochopili jste to? Vidíte, samotné Slovo Ho ztotožnilo, kým On byl. A On řekl: „Kdo z vás Mě může usvědčit z hřichu?“ Jinými slovy: „Kdo Mi může ukázat, že můj život a moje skutky nenaplnují přesně to, co Mesiáš má dělat?“ Nikdo nemohl proti tomu nic namítnout; protože On jim byl. A pak mohl mít víru a věřit, že cokoliv se stalo, řekl.

Matouš 10:19, 20; Marek 13:11; Lukáš 12:11, 12; Jan 14:10, 12, 19, 20

71 Pak se obrátil a řekl: „Skutky, které dělám já i vy budete dělat; ještě krátký čas a svět mě už neuvidí, ale vy mě uvidíte, protože já budu s vámi a ve vás. Nestarejte se, jak a co byste řekli, nejste to totiž vy, kdo mluví, ale Otec, který přebývá ve vás; On je tím, který promlouvá, nejsem to já, je to Otec, který přebývá ve mně, On dělá ty skutky.“ Rozumíte, co tím míním?

Marek 16:17

72 Nuže, totožnost biblického křesťana — tato Slova byla vyřčená

Ježíšem: „Tato znamení budou provázet ty, kdo uvěří.“ Nuže, jak se můžeš nazývat věřícím členem církve a popírat tato Slova? Jak se můžeš nazývat věřícím a popírat cokoli z tohoto Slova? Vidíte? To není možné. Nejste věřící, a proto vás nemohou provázet znamení, protože jednoduše přijímáte to, čemu chcete věřit a tomu zbytku prostě nevěříte. Ale musíte to vzít všechno a věřit tomu. A když opravdu věříte (ne, že děláte, že věříte pokrytecky, ale opravdu věříte), pak tato znamení provázejí ty, kdo věří.

73 Och, mohli byste porovnat dnešního křesťana s těmi křesťany před dávnými věky? Jak ti učedníci chodili v moci Ducha, puzení Duchem Svatým. Oni byli prostě vězni, jak jsem kázal onehdy večer, oni byli vězni Slova a Boží vůle; nikdo s nimi nemohl ani pohnout, dokud s nimi nepohnul Bůh. Nechtěli byste vidět, jak povstane taková církev? A to se stane; to se vrací, to musí přijít. Je to tak. Již je to na cestě, věřím tomu.

Jan 14:15; 1. Janova 1:6; 1. Janova 2:4

74 Protože Slovo identifikovalo — identifikovalo Ho to, čím On byl; a to stejné Slovo identifikuje i nás, vidíte. „Kdo Mě miluje, zachovává Má přikázání. A kdo říká, že Mě miluje a nezachovává Má přikázání (totiž všechna), ten je lhář a pravdy v něm není.“

75 Říkáte: „Dobrá, já nevěřím...“ Dobře tedy... jsi prostě nevěřícím a tím to hasne. Jestliže Bible něco říká, pak je to tak, a tím je to uzavřeno navěky. To, co říká Bible, se zakládá na pravdě.

Jan 15:7

76 Všimněte si, kde On nám řekl: „Jestliže zůstanete ve Mně a Má slova ve vás.“ Svatý Jan 15: „Jestliže zůstanete ve Mně...“ (Vidíte, mít víru v Něj.) „Jestliže zůstanete ve Mně a Má slova zůstanou ve vás, prostě, o co chcete.“

77 Nuže, vidíte, On věděl, kým byl, a proto měl víru. A víra se mohla předvést, když věděl, kým byl. Nuže: „Jestliže zůstanete ve Mně a Má slova ve vás,“ pak budete vědět, kdo jste. Prostě, o co chcete a bude vám to dáno.

78 Nebylo by to dnes večer nádherné, kdyby všichni přicházející do modlitební řady mohli říci: „Já jsem křesťan. Nic mě neodsuzuje. Vím, že mě moje srdce neodsuzuje. Něco mi říká, že dnes večer nastal konec mého trápení.“ To je... Pak byste si jistě odsud něco odnesli. Nezáleží na tom, jak hodně si zakládáte na své emoci, jak hodně to děláte, to nebude fungovat, dokud se tato dokonalá víra neprojeví a sama se ve vás nezidentifikuje, jakožto podstata. A jestliže ona tam

je, pak už to nemůže nikdo z vás setřást.

79 Jestli jsi měl rakovinu a lékař ti včera řekl, že do pondělí rána budeš mrtvý, (všechny... vaše srdce, vaše dýchání ustane, ta rakovina vás sežrala, krevní řečiště je samá rakovina, ať je to cokoliv); a něco přináší tu podstatu ryzí víry, dokonalé víry, která se stává tvou podstatou, pak se tomu lékaři vysměješ do očí.

1. Královská 18:24, 27

80 Budeš jako starý Eliáš v té dávné době, když chodil sem a tam před tou modlou a řekl: „Proč nekřičíte trochu hlasitěji, možná, že něco vyjednává“. On věděl, co má udělat, protože Bůh mu řekl, co se stane. On řekl: „Bůh, který se ohlásí skrze oheň, ten je Bohem.“

1. Královská 18:26

81 Oni řekli: „Přijímáme tvůj návrh.“ A tak oltář polévali vodou a pak se řezali a dělali všechno možné, a volali: „Ó, Báli! Ó, Báli! Vyslyš nás!“

1. Královská 18:27

82 Eliáš se choval tak klidně, jak to jen bylo možné. On řekl: „Křičte trochu hlasitěji,“ řekl, „možná má nějaké jednání. Možná šel na ryby. Možná je zaneprázdňen něčím jiným,“ vidíte. „Někam si odskočil.“ Prostě si z nich dělal legraci, protože věděl, co se brzy stane.

1. Královská 18:36

83 Ó, sledujte, když on všechno přivolal k pořádku. On tam přistoupil a řekl: „Pane, Bože Abrahama, Izáka a Izraele!“ On Ho vůbec nenazval Bohem Jákoba, tohoto „podvodníka,“ on Ho nazval Bohem Izraele, „knížete Božího“.

1. Královská 18:36, 37

84 „Pane, Bože Abrahamův, Izákův a knížete (Jákoba), ať je dnes známo, že já jsem Tvůj služebník; a že jsem to neudělal na základě svého přání, ani že to není můj nápad, ale udělal jsem to na Tvůj příkaz z Tvé vůle, Ty jsi mi řekl, co mám udělat. Ty jsi mi ukázal, že ty věci zde budou. Nuže, vylil jsem vodu na ten oltář. Udělal jsem všechny tyto věci podle Tvého rozkazu. A ať je to nyní uvedeno ve známost!“ A když to řekl, oheň padl z nebe. A on si byl prostě tak jistý, že on spadne, protože měl tu podstatu. A proč? Říkalo to Slovo.

85 Nuže, ta stejná Bible je tím stejným Slovem Božím. A když můžeš přijmout tu podstatu, (totiž dokonalou víru); podstatu, že to zaslíbení bylo dáno Bohem, patří tobě.

86 Jak se cítíš, bratře Branhame, když tam stojíš a vidíš, jak

přicházejí lidi různých jazyků, a tak dále. Nebojíš se? Ne, v žádném případě. On to řekl! Ještě jsem se nikdy nezalekl, protože On mi to řekl a já věřím, že to je pravda.

87 Kdyby mi dnes večer řekl, abych šel na prezidentský hřbitov a zítra ráno vzbudil George Washingtona, pak bych tam pozval celý svět: „Pojďte a podívejte se, jak se to stane.“ Rekl bych: „Přiveďte každého... vezměte každého kritika, kterého můžete a postavte je kolem, uvidíte Boží slávu. Dejte si sem židli, na které byste se mohli posadit a chvíli si odpočinout; a on tu bude za chvíli, jakmile ho zavolám.“

88 Onoho dne, když tam ve Finsku ležel ten malý chlapec mrtev, ležel tam už asi půl hodiny, byl rozmačkán, krev mu tekla z očí, nosu, uší, jeho nožky v jeho malých punčochách byly polámaný; a jedno z jeho chodidel vyčnívalo z punčochy, a z nohou mu spadly boty. Podíval jsem se a pomyslel si: „To by měl být ten chlapec.“ Řekl jsem: „Hele, bratře Moore, podívej se dozadu do této Bible.“

89 Byl tam bratr Lindsay, a bratr Moore si to ověřil: „A stane se, praví Pán“ (och, ejhle!), „bude to země, kde roste hodně jehličnatých stromů. Skály budou na sobě navrstveny. Malý chlapec ostríhaný podle hrnce v krátkých kalhotách zapnutých tady nahore a jeho chodidla... punčochy vysoko nataženy, bude mít hnědé oči, budou obráceny v sloup, usmrčen při automobilové nehodě. Ale ty na něj polož ruce a on bude přinavrácen k životu.“

90 Zde to bylo, bylo to tam zapsáno. On tam ležel, amen, pouze čekal na slovo. Řekl jsem: „Jestli tento chlapec během několika minut od této chvíle neožije, pak jsem falešným prorokem a můžete mě vyhnat z Finska. Ale jestli ožije, padněte na své tváře a činite pokání!“

Matouš 1:8

91 Řekl jsem: „Smrti, ty ho nemůžeš zadržet.“ Vzályval jsem a vyžádal jeho ducha na základě Božího Slova: „Ve jménu Ježíše Krista,“ a on vyskočil. V okamžiku! Vidíte, víra, vidíte, ona se toho zmocnila. Bůh to tak řekl a je to zde!

Marek 16:18

92 Nuže, je to Bůh, který dnešního dne promlouvá skrze vidění. Ale: jestliže to vidění bylo v rozporu s tímto, pak to bylo chybné; tohle je více než vidění. Jestliže jakékoliv vidění je v rozporu se Slovem, nechte to být, není to Bůh, Bůh neprotiřečí svému vlastnímu Slovu. A tak, jestliže vám toto Slovo něco sděluje, pak můžete mít tu stejnou důvěru v to, co se potom stane. Není tady nic... Jestliže ono říká: „Na

nemocné budou vkládat ruce a oni se uzdraví“; tak tedy, bratře, jestliže víra, ta dokonalá víra se toho zmocní, pak... když jsi prošel touto modlitební řadou, budeš poskakovat a křičet, až budeš odsud odcházet s tím: „Je to pryč! Je to pryč! Je to všechno pryč, už je to dokonáno! Jestli jsi měl prosbu ve svém srdci a věřil, že když za to bylo modleno, že se také dostaví odpověď, pak zde neexistuje žádná překážka, to se prostě musí stát, stejně tak jako s tou ženou s krvotokem.“

Matouš 21:21; Marek 11:23, 24; Jan 15:7

93 Ježíš měl dokonalou víru. On ji měl, a to se dostavilo, protože On byl tím Slovem. A i vy se stáváte Slovem; vy se stáváte Slovem, když to Slovo přijímáte. „Jestliže zůstanete ve Mně a má slova zůstanou ve vás. Moje slova, která (totiž to Slovo), zůstanou ve vás, pak prostě, o cokoliv chcete, a stane se vám to,“ vidíte. „A jestliže byste řekli této hoře ‚vrhni se...‘ a nebudete pochybovat, ale věřit tomu, co jste řekli, pak obdržíte to, co jste řekli.“ „A všechno, když se modlíte, dostanete, zač prosíte, obdržíte, bude vám to dáno.“ Čas, prostor, ani nic jiného na tom nemůže nic změnit. Víte, že je to dokonáno. To se již stalo.

Jan 15:7

94 Nuže, sledujte! Inu, a On nám řekl: „Zůstanete-li ve Mně a má slova ve vás,“ (je to zde ze svatého Jana) „o cokoliv byste prosili, dostanete.“ Pak poznejte svou pozici v Písmu jakožto věřící. Vidíte, musíte poznat svou pozici stejně tak, jako On poznal svou.

Marek 14:58; Lukáš 24:7, 25, 26

95 „Copak není napsáno, že Kristus přijde a co všechno má vykonat?“ On řekl onoho rána Kleofášovi a těm dalším: „Copak není napsáno v Písmech, že budou... že On musí trpět a potom být zabit a třetího dne vstát z mrtvých?“ Řekl: „Proč jste tak nechápaví?“

Lukáš 24:16

96 A oni si pomysleli: „Aj, ten muž mluví trochu jinak než ostatní muži. Musíme se o tom přesvědčit.“ A když vešli do hostince, byl to On. Vidíte, jejich oči byly ‚drženy‘, aby Ho nepoznali. Vidíte, oni si uvědomili, že On trval na tom Písmu, a tak poznali, že to byl On.

97 Nuže, musíte věřit tomu, zač prosíte. Jestliže jste věřící, poznejte svou pozici jako věřícího. Poznejte, že všechny ty věci jsou pro vás. A jestliže je ve vašem životě nějaké odsouzení, nejdříve to dejte do pořádku, vidíte. Jestliže máte odsouzení ve svém... možná Oral Roberts a tucet dalších lidí, kteří mají víru, aby sem přišli a modlili se za vás, a poskakovali nahoru a dolů a vylili na vás vědro oleje a stejně s tím nepohnou. Je to tak.

98 Proč se některý stav zhoršil na Oralových shromážděních? Já to vychytám v modlitební řadě; slyšíte mě, jak říkám: „Za tebe už bylo modleno.“

99 „Muž s tmavými vlasy, vysoký muž s výraznou čelistí.“ Oral Roberts, vidíte. „A to bylo v jednom městě; taková a taková věc.“

100 „Ano, to souhlasí,“ vidíte.

101 „Modlil se za tebe takový-a-takový muž.“ Vidíte, tak nějak. „Ale hle, tady jsou tvé — v čem vězí tvoje problémy,“ vidíte. „Jdi a dej tu věc do pořádku. Jdi tam a vyznej svůj hřích svému manželovi, své manželce. Jdi a udělej to.“ To ti nikdy nepomůže, nezáleží na tom, kdo se za tebe modlil, dokud nedáš své věci do pořádku. Odsuzuje tě tvé srdce a Bůh nemůže vstoupit do takového srdce, ve kterém je odsouzení. Vidíte? Bůh v něčem takovém nepřebývá; musíte to dát do pořádku. A když to dáte do pořádku, musíte mít víru. A jestli je všechno v pořádku, musíte mít víru a věřit tomu. Nesmíte se bát.

Job 3:25

102 V Jobově knize, ona zde říká: „Job se bál.“ A to, čeho se bál, to se mu ve skutečnosti stalo. Co to způsobilo? Jeho strach. To je, co to způsobilo. Jeho víra by ho od toho zachovala, ale jeho strach to přivolal... přivedl to na něj. On se bál, že se to může stát a opravdu se to stalo. Nuže, kdyby věděl, že se to nestane, pak by se to nestalo. Rozumíte, co tím míním?

Job 3:25

103 Jestliže máte obavy, když přicházíte do modlitební řady: „Možná nemám dost víry“; pak se to nikdy nemůže stát, nemusíš si nad tím lámat hlavu. Vidíte? Ale jestliže víte, že se to stane, pak se to určitě stane, vidíte, vidíte. Je to něčeho podstata. Job měl strach, že tyto věci na něj mohou přijít a ony opravdu přišly. A jestli máš strach, že tě tvoje nemoc neopustí... pak tě opravdu neopustí! Jestli však máš víru, pak se to stane.

104 Můžete se zeptat kteréhokoliv lékaře. První věc, o kterou on bude usilovat, je, abyste měli důvěru k lékům, které vám předepíše. A nebudete-li k tomu mít důvěru, raději s tím ani nezačínajte. Vidíte? Jistě! Čím to tedy je? Je to víra, která způsobuje uzdravení; je to po celou dobu víra, která to dělá.

Matouš 14:28

105 Petrovi se vedlo docela dobře, dokud se nezalekl. Slovo mu řeklo, že může jít po vodě. Nejdřív se vylekal, myslel si, že to byl duch a řekl: „Pane, jestli jsi to Ty, přikáž mi, ať k Tobě přijdu po vodě.“

Matouš 14:29

106 On řekl: „Pojd!“ Nuže, je to jedno a totéž jako Jakub 5:14, je to stejné jako Marek 16; řekl to ten samý Bůh, řekl: „Pojd.“ A tak on vykročil. Vedlo se mu dobře, vystoupil z lodky a začal kráčet po...

Matouš 14:28

107 Na jezeru řádila bouře, víte; veliká, veliké zpěněné vlny, větší než tyto kopce tady okolo nás, pění se příval na jejich hřebenech; převalovali se hrozí, snad pěti, šesti metroví pěníci velikáni s bílými hřebeny. A byla to z jeho strany troufalost poprosit Ho: „Pane, jestli jsi to Ty...“ Vidíte, On se podobal... vypadal jako stín nebo duch. On řekl: „Jestli jsi to Ty, přikáž mi, ať přijdu k Tobě po vodě.“

Matouš 14:29

108 Ježíš řekl: „Pojd!“

109 A on vystoupil a řekl: „To je Pán, a tak půjdu.“ Ale když uviděl ty vlny, vylekal se. Co mu asi přišlo na mysl? Předtím... „Půjdu, protože Slovo mi říká, abych šel.“ Ale pak se podíval na své... Nu co, podíval se na své příznaky; podíval se tam a spatřil ty veliké vlny a vyděsil se; a když se to stalo, v tu chvíli šel pod vodu, vidíte. To, čeho se bál, to ho potkalo! A to, čemu věřil, to ho také potkalo! Pokud věřil, že může jít, šel; pokud věřil. Jakmile se jeho víra vydělala, pak ho jeho podstata opustila, vidíte. Stále vyznával svou víru, ale přišel o tu podstatu. Podstata se měla přehoupnout přes vrcholek té zpěněné vlny a jít rovnou k Němu, vidíte, kdyby měl tu dokonalou víru, vidíte, ale on ji neměl. On si myslel, že ji má. Ze začátku ji měl. A byl hotov odvážit se to udělat: „Jakže, Pán mi přikázal, abych to udělal, a to se musí stát.“ A tak prostě vystoupil z lodky a vyrazil kupředu. Vůbec nepomyslel na vlny, jak se proti němu vzdouvaly. To mu vůbec nepřišlo na mysl.

110 A když o tom začneš uvažovat: „Dobrá, chvílečku. A víte, byl jsem tak dlouho nemocný, a já...“ Zastav se! Raději se ihned vrať do lodky, vidíš. Rozumíš? Ale když o tom přestaneš takto uvažovat...

Římanům 4:19

111 „Abraham nehleděl na své již umrtvené tělo, ani na mrtvost Sářina lůna.“ On o tom nepřemýšlel, nebral na to zřetel. To se nedostalo dokonce ani do jeho mysli. On se nad tím dokonce nezamyslel; on bral na zřetel jen to, co řekl Bůh a šel dál. Tak dlouho, jak to Petr dělal, mohl jít.

112 Ale Ježíš žil ve světě, o kterém neměl nikdo ani tušení; On byl zvláštní osobou. On se pohyboval ve světě dokonalé víry v dokonalého Boha, ve kterém se nacházel. Kdybychom my žili v dokonalé víře křesťana, v tom, čím jsme, pak bychom byli pro tento svět záhadou;

lidé by nám nerozuměli. Mohli byste chodit v Duchu. A co by řekl Duch, to byste dělali. Co by zakázal, to byste nedělali. A potom by lidé začali mluvit... stali byste se pro ně záhadnou osobou.

Matouš 15:15; Jan 16:18

113 Tak je to se všemi věřícími, oni jsou záhadou. Ti lidé tomu nerozumí, protože oni žijí na světě jen sami pro sebe. Ježíš žil ve světě, ke kterému neměl nikdo přístup. Učedníci Ho nemohli pochopit. Když k nim mluvil, oni to říkali. Řekli: „Nuže, proč k nám mluvíš v hádankách? My tomu nerozumíme. Co to znamená?“ Vidíte, oni se nenacházeli ve světě, ve kterém žil On. Vidíte, oni Mu nemohli porozumět, nikdo Ho nemohl pochopit.

114 A tak, když člověk žije vírou a chodí ve víře, míním víru, tu podstatnou, pak je izolován od celého světa a stává se novým stvořením v Kristu. A tak se tedy zde stáváte materiálem pro nevěstu. Rozumíte? Dostáváte se teď do stavu vytržení. A to znamená *hodně* pro každého jednoho z nás, (nejen pro pastory), Diakony, důvěrníky, to má význam pro laiky, každého jednotlivce, který chodí v tomto světě s Bohem osaměle. Vy jste do tohoto království vekřtěni a tam není nikdo jiný, jenom ty a Bůh, vidíte. On dává pokyny a vy je plníte. Cokoliv On vám řekne, nemáte o tom ani stínu pochybnosti, jdete rovnou dál. Jestliže Pán řekne toto, nikdo na světě vám to nemůže rozmluvit, jdete stejně rovnou dál. Nuže, teď vstupujete do dokonalé víry, do dokonalé dokonalosti, která nemůže zklamat. Taková víra nikdy nezklame. Ano, On byl pro ně se svojí dokonalou vírou záhadou; a tak je to teď s těmi, kdo tuto dokonalou víru mají, oni jsou pro jiné záhadou.

Jakub 4:7; Zjevení 2:7, 11, 17, 29; Zjevení 3:6, 13, 22

115 Jsme vyučováni tomu, abychom se „zprotivili ďáblu a on od nás uteče.“ Nuže, zprotivit se, to znamená prostě ho jednoduše zavrhnout; to znamená zprotivit se mu a jednoduše od toho odejít. Bůh řekl určitou věc; a bez ohledu na to, co se vám ďábel snaží vnutit, vy ho ani neposloucháte. Máte... vaše uši jsou hluché na všechno jiné, kromě toho, co říká Duch. Vidíte? „Ten kdo má uši (který slyší), hle, co Duch praví církvim“; ten, kdo má tu schopnost slyšet, ten je schopen zachytit to, co Duch praví církvim. Vidíte?

116 Když satan řekne: „Dobrá, já prostě nemohu...“ To s tím nemá nic společného... „Dobrá, kdybys tohle vyučoval, denominace tě vy...“ To s tím nemá nic společného, on si jde rovnou dál.

Zjevení 2:7, 29; Zjevení 3:6, 13, 22; Zjevení 13:18

117 „Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvim.“ Víte, v Bibli se pořád

neustále říká: „Ten, kdo má víru. Ten, kdo má uši ke slyšení, ať slyší,“ vidíte. „Ten, kdo má moudrost, ať spočítá číslo šelmy.“ Všechny tyto ostatní věci. „Ten, kdo má, ať to řekne těm ostatním, aby i oni mohli mít.“

118 A to, o čem teď mluvíme je skrze víru, víru, kterou musíte mít, tu dokonalou víru, tu víru, která říká „ano“, neexistuje nic, na co bys řekl „ne“, jestliže Bůh řekne „ano“. Vidíte? Když On řekne „ano“, pak to znamená „ano“! A nikdy vám to nic nemůže vzít.

Matouš 4:4; Lukáš 4:4; Matouš 4:8, 9; Lukáš 4:6

119 On byl se svou dokonalou vírou velice zvláštní. A dábel se v Jeho blízkosti příliš nezdržoval. Měli jsme to v té lekci dnes ráno. Když on k Němu přišel s tím velikým a obrovským chomáčem intelektuálních koncepcí, on se tam postavil před Ježíšem. Když přišel, zjistil, že se dotknul vedení o napětí deset tisíc voltů, a to ho odvrhlo daleko dozadu. Ano, prosím. On řekl: „Je napsáno, nejen chlebem bude člověk živ!“ — On tím byl okamžitě zasažen.

Podruhé přišel s trochu jemnějším způsobem, když řekl: „Nuže, ty jsi významným mužem, můžeš se sem postavit a být někým.“

Matouš 4:7, 10; Lukáš 4:12

120 On mu řekl: „Jdi pryč, satane.“ Ó, aj, s čím se to setkal! A: „Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha.“ Vidíte? Dokázal satanovi, že On byl Pánem Bohem. „Protože je napsáno, nebudeš pokoušet...“

121 Nuže, kdyby satan nevěděl, že to byl Pán Bůh, řekl by: „Počkej na okamžik, ty přece nejsi tou osobou.“ Ale vidíte, On dobře věděl, co říká.

Matouš 4:7; Lukáš 4:12

122 On věděl na jakém základě stojí. On řekl: „Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha.“ A právě tím On byl. A satan věděl dobře, co říká, protože Ježíšovy skutky už dokázaly, že On byl ten Pán, tvůř Bůh.

123 Všimněte si! Nuže, další věc, dokonalá víra je mistrem všech situací. Dokonalá víra je mistrem všech situací. Nezáleží na tom, oč se jedná, ona je zvládá. Nuže, jen sledujte! Jestliže něčemu uvěříte nebo něco uděláte a máte víru v to, co děláte; nezáleží na okolnostech, to s tím nemá nic společného. Vidíte, ona zvládá tyto situace. Jestliže je to v nemocničním pokoji a Pán zjevuje, že tato konkrétní věc se má stát, ty to prostě vyslovíš a vytrváš v tom.

124 „Ó, copak...?“ Neptáš se na nic, to již pominulo, jdeš jednoduše kupředu, vidíte. Ona vyvázne ze všech situací. „Tak tedy, jestli to

uděláš, ten-a-ten bude..." To... vidíte, to je již zvládnuto, vidíte.

125 Víra věří, že Bůh to zvládne. „Já nevím, jak to udělá, ale On to každopádně udělá,“ vidíte. Ona zvládá všechny situace.

126 A víra a láska spolu souvisí, protože nemůžete mít víru, aniž byste byli bez lásky, protože vaše víra věří v Boha, který je samotnou podstatou lásky. Víra a láska působí společně.

127 Je to zde tak jako s mladým párem. Vezměte mladého muže a mladou ženu a oni milují... oni se zamilovali. A tak se scházejí a začínají se poznávat a jejich srdce začínají tlouct jako jedno, vidíte. Oni jsou... a ještě nejsou manžely, ale jejich láska je váže spolu a oni mají důvěru jeden k druhému. Nuže, jestliže se opravdu mají rádi, opravdu se milují; a ty víš, že ta dívka miluje tebe a ona ví, že ty miluješ ji, pak k sobě máte důvěru (věříte jeden druhému), když důvěřujete jeden druhému; ale když ne, je lepší, abyste se nebrali. Vidíte?

128 Všimněte si, musíte mít víru. Kdybyste je oddělili a jednoho poslali daleko na jih a druhého daleko na sever, ta láska bude stále bít tam pro toho druhého, nezáleží na tom, kde se budou nacházet. Budou si navzájem naprosto věrní, protože se milují. A jestliže ty miluješ Pána nejen kvůli tomu, aby ses vyhnul peklu, ale miluješ Ho doopravdy, pak máš víru v Boha; vidíte, jestliže Ho miluješ.

129 Je to jako s mladou dívkou... takový případ jsme měli před nedávnem v Louisville. Někáká žena byla — ona byla mnoho let křesťankou, ale její manžel měl prostě... zamilovala se, ona se prostě do toho muže zamilovala. On byl křesťan; bylo to před několika lety. A tak byli oddáni; měli se rádi a důvěřovali jeden druhému. A jednou ta žena řekla svému muži: „Miláčku, není to pro tebe asi jednoduché, ty jsi pouze krátce křesťanem. Ty jsi musel projít tolika věcmi.“ (On pil, o to se jí jednalo.) Ona řekla: „Ty jsi tím musel procházet.“ Řekla: „Vím, že jsi někdy ve velkých pokušeních.“ Řekla: „Chtěla bych ti něco říct. Kdybys někdy padl, kdyby se ti stalo, že padneš v tom pokušení a přemůže tě to, nezůstávej mimo domov; vrať se zpět. Můžeš přijít rovnou sem, protože já na tebe budu čekat zrovna tady a budu se ti snažit pomoci a promodlit se znovu, dokud ti nebude dáno vítězství. Já s tebou zůstanu, protože jsem se za tebe vdala, jelikož jsem tě milovala. A nezáleží na tom, kdo jsi, já tě přesto miluji.“

130 Několik dnů později obědval se svými kamarády v kotelně a vyprávěl jim tento příběh. Řekl: „Nu, jak by mohl člověk udělat něco

špatného, když ho někdo takto miluje?“ Vidíte?

131 Zde to máte. Jak bys mohl zneužít takovéto důvěry?

Jan 6:44

132 A když jsme byli hříšní, odcizení, bez Boha; v tomto světě, v blátivé louži, jak jsem se o tom zmínil dnes ráno, Bůh přišel k nám! Bůh nás hledal, vy jste Boha nikdy nehledali. „Nikdo nemůže přijít ke Mně, jediné když ho přitáhne můj Otec.“ A Bůh sestoupil dolů do toho bahna, kde jste se nacházeli, On vás vyhledal a vyvedl odtamtud! To by mělo vytvořit dokonalou lásku. Podívejte na to, čím jste byli a podívejte, čím jste teď. Co to způsobilo? Někdo vás miloval! Copak nemůžete mít tedy víru v to, co On vám zaslíbil? Ryzí, opravdová láska vytvoří důvěru v jeho Slovo.

133 On mě uchopil, když jsem byl ničím. Stále nejsem ničím, ale jsem v Jeho rukou. Vidíte, On mě uchopil. A On mě miloval, když jsem nebyl hoděn lásky. On vás miloval, když jste nebyli hodni lásky; a On vás proměnil. Je to jako s tou barevnou sestrou, která onehdy vydávala svědectví, když řekla: „Nejsem to, čím bych měla být, nejsem to, čím bych si přála být, ale nejsem to, čím jsem kdysi byla!“ Ona věděla, že se jí něco přihodilo a něco se s ní stalo. A to je ta cesta. Jestliže Bůh, když jsem Mu byl odcizen, mě tak miloval, že se sklonil, aby mě pozvedl, to mi dává důvěru, že On si mě chce použít. On tím sledoval nějaký cíl. Něco ve mně uviděl, uviděl něco v tobě. Měl důvod k tomu, že tě zachránil; podívej na ty lidi, kteří nejsou dnes spaseni. Podívejte na ty milióny, které mohl vzít místo vás, ale On vzal právě vás. Amen! Nikdo není schopen zaujmout vaše místo. Amen! Jste v Boží ekonomii. Nikdo jiný to není schopen udělat. To je Jeho láska k vám.

134 Copak Mu to potom neprojevíte vzájemnou láskou? Je to milostný vztah. Nezáleží na situaci, její okolnosti jsou spravovány láskou, která vytváří víru: že Bůh miloval vás a vy milujete Boha a milujete se navzájem, a to přináší víru. V pořádku. Pak to nemůže... pak vás to nemůže zadržet, abyste nedocílili toho, co Bůh zaslíbil.

135 Teď sledujte! Dokonalá víra je čistá, je tak čistá jako samotná láska, vidíte. Nuže, když někoho milujete a máte... milujete svého manžela, milujete svou manželku. Nuže, je úplně zbytečné, aby vám někdo říkal, že to zanedbáváte, protože vy to děláte a dobře o tom víte.

136 Nuže, kdybych se vás zeptal: „Jak tedy můžete dokázat, že to děláte?“

137 „Ó, já to mohu dokázat tím, jak pro něj žiju.“ Vidíte? „Jsem

věrnou, počestnou manželkou.“

„Já jsem věrný, počestný manžel, a to dokazuje, že miluji svoji ženu“; nebo že miluji svého manžela. Vidíte, váš život dokazuje to, čím jste. Stejně tak je to s křesťanstvím, vidíte. Vaše víra, vaše vzájemná důvěra je čistá. Je to něco opravdového, co nejste schopni někomu navenek ukázat, ale vy to máte a důkazem toho jsou vaše skutky.

138 A když máte čistou, neposkvrněnou víru, obdobně jako lásku ke svému protějšku, pak jste to dokázali způsobem svého jednání. Už si více nestěžujete, vy víte, že se to stalo, prostě jdete kupředu. Nezáleží na okolnostech, jak vypadají, co říká o tom někdo jiný, vy víte, co se stalo. Víte, že je to dokonáno; právě tak, jak jste si vědomi toho, že milujete svého manžela, stejně tak, jak víte, že milujete... Vidíte, láska a víra musí jít pospolu. Jsou to příbuzní, oni se mají rádi. Láska produkuje víru.

139 Když vás pokouší satan, protivíme se mu dokonalou vírou v dokonalé Slovo, obdobně jak to udělal Ježíš. Slovo Boží je dokonalé. Musíme mít dokonalou víru v dokonalé Slovo a vzepřít se satanovi.

140 Nuže, musím si pospíšit, jak to jen půjde.

Matouš 9:21; Marek 5:28, 30; Lukáš 8:46

141 On zvítězil vírou ve své Slovo, i my můžeme zvítězit nad čímkoliv: smrtí, peklem i hrobem. Víme, že Bůh je Bohem, že On zvítězil dokonalou vírou v Boží dokonalé Slovo nad vším, s čím přišel do styku. Ani smrt neobstála v Jeho přítomnosti. Nemoc neobstála v Jeho přítomnosti. Vyvěrala z Něj ctnost (duchovní síla) jako řeka, ona neustále vyvěrala, ta ctnost vycházela z Jeho roucha. Ti lidé, kteří leželi v Jeho stínu, se pouze dotkli prstem Jeho šatu a byli uzdraveni. Když to udělala ta žena, pak všichni ostatní se chtěli dotknout Jeho roucha, protože byli svědky, že z Něj neustále vycházela moc tekoucí jako řeka. To byl On, kráčejíc, procházejíc se ve sféře dokonalé víry, protože On byl Slovem.

Jan 15:7

142 A teď: „Jestli zůstanete ve Mně,“ díky Němu vám bylo přineseno Slovo; „a zůstanou-li má slova ve vás,“ pak můžete kráčet stejnou cestou: a ctnost bude vyvěrat z vás, řeky Božích pramenů požehnání se budou vylévat na lidi. Rozumíte, co tím míním? Už to nebude nějaké obelhávání, nebudou to představy. Vy to skutečně vidíte, a to se děje. Jestliže si to pouze představujete, pak vám to nic neprospěje; ale jestliže to je opravdu tady, pak se to skutečně děje.

Žalm 16:10; Marek 14:58; Jan 2:19; Skutky 2:27; Skutky 13:35

143 Nuže, všimněte si! Díky tomu, když On se postavil a řekl: „Jestliže zboříte toto tělo, tento chrám, ve třech dnech ho znovu vzbudím.“ Proč? On byl naprosto přesvědčen o tom, že to udělá, protože to bylo řečeno v Písmu, že to udělá (jako Mesiáš): „Nenecháš duše mé v pekle, aniž dopustíš svatému svému viděti porušení.“ Prorok, ke kterému přišlo Slovo řekl, že se to stane a On věděl, že byl tou osobou.

Marek 16:18; Jakub 5:15

144 A když... Ježíš, On řekl: „Modlitba víry uzdraví nemocného,“ nebo, „na nemocné budou vkládat ruce a uzdraví se.“

Vy musíte mít tu stejnou dokonalou důvěru, že: „Když na mě položíte ruce, já se uzdravím“; protože to řekl On.

Žalm 16:10; Marek 14:58; Jan 2:19; Jan 10:18; Skutky 2:27; Skutky 13:35

145 On řekl: „Zbořte toto tělo a já ho vzbudím,“ protože On věděl, že byl Mesiášem. „Nedopustím svatému svému viděti porušení“; On věděl, že byl tím Svatým. „Stejně tak nenechám Jeho duši v pekle“; a tak se stalo. Věděl, že On to udělá. On měl důvěru v to, že Jeho úkolem tam bylo přemoci smrt i peklo, a řekl: „Zbořte to, pokud je vám líbo, a ve třech dnech ho znovu vzbudím.“ Ó, aj! „Mám moc položit svůj život, a mám moc ho zase přijmout“; On věděl, kým byl.

146 Vy jste křesťané. Máte právo na každé vykupitelské požehnání, pro které za vás Ježíš zemřel. Ono patří vám! Ono je již zapláceno, vy tomu musíte pouze věřit. Nestačí si to představovat; je tomu třeba věřit a vědět, že vám to patří a pak to budete vlastnit. Ó, to je vítězná víra: berte to na vědomí!

Matouš 17:20; Matouš 21:21; Marek 11:23

147 On již předem věděl, že se to stane. Mohl předpovědět, že se to stane, protože věděl, že se to stane; a cokoliv předpověděl, stalo se. Nuže, sledujte! Cokoliv On řekl; Bůh poctil, co On řekl. Zvažte to! Cokoliv řekl Ježíš, Bůh to uskutečnil. A tak On věděl, že Jeho slova byla slova Boží. Nyní pohledte! To stejné Písmo přichází zpět k nám: „Kdybyste řekli této hoře.“ Ó, aj! Dovolte tomu trochu vsáknout; hleďte, protože budeme dělat modlitební řadu. Rozpustíme shromáždění, ty, kdo chtějí... kteří musí odejít a budeme se modlit za nemocné.

Matouš 3:17; Matouš 17:5; Marek 9:7; Lukáš 9:35

148 Podívejte! On věděl, že Bůh měl v Něm zalíbení. On věděl, že na Jeho životě nic nelpělo. Bůh o tom již vydal svědectví: „To je můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení, Toho poslouvejte! To je

můj milovaný Syn, v němž se Mi zalíbilo přebývat,“ v den jeho křtu. „Zalíbilo se mi v NĚm udělat příbytek, není na NĚm žádné odsouzení.“

2. Mojžíšova 14:21; Jozue 10:12; Matouš 21:21; Marek 11:23

¹⁴⁹ Nuže, když ten samý Bůh přichází k vám a zalíbilo se Mu ve vás přebývat, zalíbilo se Mu poctít vaše slova, vaše rozhodnutí... Jaké bylo rozhodnutí Jozuovo? „Slunce, zůstaň stát!“ A zastavilo se. Amen! Jistě! A jaké bylo rozhodnutí Mojžíšovo? Vztáhl takto svoji ruku nad řeku a zavolal, aby se rozestoupila! Ona se rozestoupila. Vidíte? O cokoliv byste poprosili. „Kdybyste řekli této hoře, ‚přesuň se,‘ a nepochybovali o tom,“ (rozumíte, ve svých srdcích) „ale věřili, že se stane to, co jste řekli, pak to budete mít.“ A to vás staví zpět do Slova. Nuže, to není sbírané mléko. To vás tam staví. Uvědomuji si, že pokud to nemůže zakotvit, pak to může proletět nad vaší hlavou; ale opravdová ryzí víra to uchopí, právě teď.

¹⁵⁰ Byl jsem toho svědkem, přátelé. Zde přede mnou leží otevřená Bible. Byl jsem svědkem, jak se to dělo a vím, že je to pravdivé. Víím, Bůh na nebesích ví, že se nemusím dožít ani konce tohoto kázání, ale vím, že se to děje. Viděl jsem to na vlastní oči. Byl jsem svědkem vyplnění se toho Slova, o kterém jsem si jist, že je pravdivé: Vyřkni to, postav se tam a pozoruj Stvořitele, jak přivádí živé stvoření do existence, zrovna před vašima očima; můžeš potřásat svojí hlavou a divit se tomu a rozhlížet se kolem sebe a vidět Ho, jak přivádí další, přesně tak, jako předtím, protože jsi to vyslovil; a popošel jsem o kus dál a řekl: „Tam bude další,“ a dívám se a hle, ona tam je! Nuže, to se zakládá na pravdě.

Matouš 21:21; Marek 11:23

¹⁵¹ Och, kde bychom měli být? Tohle je dokonalá víra. To není vidění: „Jen vyřkni Slovo,“ aniž bych viděl nějaké veveryky. On pouze vyřkl to místo Písma, a: „Řekni a nepochybuji o tom; a cokoliv řekneš, stane se.“ A já vzal Boha za jeho Slovo, a bylo to zde. Je to tak. To je tak mocné, jako... A přátelé, jakožto váš pastor, je to tak mocné jako tehdy, když Jozue zastavil slunce, protože slunce již zde bylo, tyto živly byly již zde v pohybu a on zastavil pouze ten pohyb. Ale v tom případě On přivedl něco, co tady nebylo, On to stvořil! Jsem tak rád, že jsem mohl poznat Boha, který může vzít prach této země a jednoho dne aniž by zde cokoliv bylo, přivolat to znovu do života poté, když to bylo vloženo do hrobu. Ó, áj! Zde to máte.

*Má víra k Tobě zří,
Beránku z Golgoty.*

Matouš 21:21; Marek 11:23

152 Kdybyste to řekli a nepochybovali, ale věřili tomu, co jste řekli, stane se to. Vidíte, věřte, že se to stane!

Marek 11:23; Marek 16:15; Jan 14:12

153 David o Něm mluvil v Žalmu. A pomocí toho On použil svou moc a posluhoval jiným. On si to nenechal pouze pro sebe, ale posloužil tím jiným; spasil také jiné, dokonce do nejzazších končin země a On to může udělat právě teď. A zaslíbil tu stejnou víru věřícím v jeho Slovo, u Jana... u Jana 14:12, kde On to řekl; Marek 16; a rovněž u Marka 11:23, což jsme si právě přečetli.

Skutky 2:22

154 Nuže, sledujte. Tak tedy, On se nám zjevil v té samé podobě, jak to udělal těm ve Starém zákoně a stejně tak to udělal v Novém zákoně; a ukázal se skrze to stejné Slovo, toho stejného Krista. A já vám oznamuji, že Kristus je Duch Svátý. Slovo Kristus znamená „pomazaný“; je to pomazaná osoba, to je Kristus, ten pomazaný. Kolik z vás ví, že to je pravdivé? (Dobrá.) Pomazaný, bude zde pomazaný muž. Pomazaný čím? Bible říká ve Skutcích 2, že Ježíš z Nazaretu, muž Bohem prokázaný, pomazaný Duchem Svatým; šel a dělal veliké skutky, a tak dále, vidíte, skrze které Bůh dosvědčil a dokázal, že byl v tomto muži.

155 A teď se my stáváme pomazanými tím stejným Duchem, pomazanými malými mesiáši; malými mesiáši těchto posledních dnů, abychom vyzařovali zmrtvýchvstání Ježíše Krista; a ukázali, že On není mrtev, ale je ve formě Ducha Svatého ve svém lidu; a působí uprostřed své nevěsty, která je v milostném vztahu k Němu a On do ní vlévá sám sebe. Oni se stávají jedno pro svatební večeři; ta stejná znamení, zaslíbená tím samým Bohem, v tom samém Slově, projevují se tím samým způsobem.

156 Nic jiného nám nezbyvá, než abychom tomu věřili a věřili, že to je podstata, a to tvoří dokonalou víru. Jen zvažte, jak jsme těžkopádní; pouze se nad tím na okamžik pozastavte. Nuže, chtěli bychom...

Židům 4:12

157 Copak On neudělal všechny věci správně? Copak nám někdy řekl něco, co by se nestalo přesně tak, jak to řekl? Copak On to nevykonal, a ten veliký ohnivý sloup, který byl mezi námi, neudělal přesně to, co On zaslíbil? Copak jsme toho nebyli svědky? Copak věda nevyfotografovala to, co bylo předpověděné, a jeli jsme tam a stalo se? Dokonce i noviny i časopisy to zveřejnily a ukázaly to, co bylo celé měsíce dopředu předpověděné. Copak to neudělal přesně tak, jak ve

Starém a Novém zákoně? Je to přesně jedno a totéž! Ten samý Duch Svatý sestupuje a rozsuzuje; a Slovo Boží je živé a ostřejší než každý dvojsečný meč, a rozsuzuje myšlenky a záměry srdce. Copak to nesouhlasí? Není to ten samý Bůh? Ten samý, to není nějaký příchozí nevím odkud, On je tady. Je zde a působí, aby vytvořil dokonalou víru. Já ho cítím. Víím, že On je zde teď. Já víím, že jeho Duch je tady. Já víím, že On ví všechno. Amen! Víím, že chce něco udělat. On konal něco, aby stvořil v lidech to zdokonalení víry.

Židům 4:12

158 Copak nevstupujeme do věčnosti obdobně, jak tomu bylo za Noemových dnů, kdy bylo zachráněno osm duší? Nevstupujeme jako Lot, když byli tři vyvedeni ze Sodomy? Nevstupujeme do něčeho jako za dnů Jana Křtitele, kdy bylo šest věřících? Věřme, protože Jeho skutky jsou dokonalé! Ony se denně projevují dokonale před námi a dokazují, že On je Slovem, tím Slovem! Židům čtvrtá kapitola říká: „Slovo Boží je živé a mocné a ostřejší než každý dvojsečný meč... a rozsuzuje myšlenky i záměry srdce.“

Židům 4:12

159 Zvažte to! To je Slovo Boží, rozsuzuje záměry srdcí. Protože Slovo Boží je živé a mocné a ostřejší než každý dvojsečný meč, proniká až k rozdělení duše a ducha, kloubů i morku v kostech a rozsuzuje myšlenky i záměry srdce. Slovo Boží učiněno tělem! Haleluja! Slovo působící dokonale v lidském těle skrze fyzická znamení, skrze hmotná znamení, skrze biblická znamení, aby vás přivedlo k dokonalé víře, k dokonalému vytržení.

160 Proč se toho nemůžeme dopátrat, přátelé? To není nějaká mystika; ďábel v tomto světě před vás předložil všechno možné a tím se snaží docílit — aby vám zabránil v tom, abyste tomu uvěřili. On přijde do shromáždění a snaží se před vás předložit všechno možné. Setřeste to ze sebe! Bible říká: „Povstaňte a otřeste se.“ Štípněte se.

161 Jeho Duch je zde, On vás zná. Máte udělat pouze jedno, totiž věřit, přijmout to. On to ví. Věříte tomu? On ví, co ve vás je, On ví, čím jste, zná vaše touhy, ví všechno, co potřebujete.

162 Jíme, víš, že On ví o potřebě tvého dítěte? On z něho vzal horečku ještě než jsi odešel, čtyřiceti dvou stupňovou horečku. Věříš tomu, že On ho uzdraví? Chci se k tomu dostat, k nemocným: „To ho opustí.“ Právě jsem se podíval a uviděl, co se stalo předtím, než odešli z domů. Nuže, to je pravda.

Židům 4:12

163 Paní Littleová, věříš, že Bůh ti dá vítězství nad cukrovkou? Vedle ni sedí žena, já tě neznám, ale Duch odpočinul na tobě. Ona je ustaraná ohledně... ona má dítě, které musí jít na operaci kvůli oku nebo něčemu takovému. Ona je z Chicaga. „Živé a mocnější než dvojsečný meč; a rozsuzuje.“ Co to je? To je Slovo! Věříte tomu? Jistě.

164 V druhé řadě sedí žena, která se právě podrobila operaci oka; ale ta se moc nepovedla. Ale budeš-li tomu věřit, pak to bude v pořádku. Věříš tomu? V pořádku. Ona právě o tom uvažuje.

Židům 4:12

165 Paní Peckenpaughtová, to se netyká tebe, to se tyká tvého vnuka, který tady sedí. Ty se za to modlíš, ale věříš, že Bůh ho uzdraví? Věříš, že Bůh mi může říci, co ho trápí? Lékaři to neví; ne. Je to tak. To jsou oteklé plíce. Je to tak. Je to způsobeno jistým stavem krve. Tak je to správně! Ty jsi tak trošku na rozpacích, jestli ho můžeš pustit do školy nebo ne. „Živější a mocnější než dvojsečný meč.“

166 Vidím ženu, která v sobě nemůže udržet jídlo. Ona je někde tady, rád bych spatřil její obličej. Ó, to jsi ty, která tam sedíš. Ona se jmenuje paní Lewellanová. Bude-li věřit celým srdcem, její žaludeční potíže ji opustí. Amen!

167 Zde, naproti ní, sedí jistá paní, ona se právě na mě dívá, ona sedí tam na konci, nosí brýle. Trpí artretismem. Máš to v levé ruce; vlastně mělas, už to tam není. Ano, pokud jen věříš.

Židům 4:12

168 A co s tím malým dítětem, tam vzadu? Ono přicestovalo z Ohia; má rakovinu v oku. Věříš, že Bůh ho uzdraví? On to udělá, věř tomu. Akron, Ohio! Věříš tomu teď, že Bůh to uzdraví; On to udělá. Co to je? „Mocnější a živější než...“

Židům 4:12

169 Sedí tady někde žena, kterou to zasáhlo, ona má trápení se svým ramenem. Je to tak. Souhlasí to? V pořádku, věř tomu a opustí tě to, vidíš. „Slovo Boží rozsuzuje myšlenky a záměry srdce.“

170 Nuže, v této budově není ani jeden modlitební lístek. Není tady nikdo, kdo by se modlil... kdo by rozdal modlitební lístky. My je tady nepoužíváme, to je jen kvůli udržení pořádku. Chcete, aby za vás bylo modleno? Kolik z vás si přeje, abych se za vás pomodlil, zatímco Slovo se projevuje skrze tělo? Ať tedy tato řada zde přichází tímto směrem, nejdříve tato řada zde, rovnou sem, ti z vás, kteří touží po naší přímluvné modlitbě. A potom bych chtěl, aby tato řada se seřadila za

ně. A když budeme hotoví s těmito, ať přichází tamta řada.

Židům 4:12

171 „Živější, mocnější...“ Může to dvojsečný meč udělat? Ne! Ale Slovo Boží ano. A proč? Je to Slovo Boží. Nuže, věřte tomu?

172 Veliký Lékař! Kde je ta sestra z Tennessee, sestra Ungrenová nebo Dowingová? Veliký Lékař je přítomen.

173 Nikdy nezapomenu na to, co se přihodilo onoho večera ve Fort Wayne, když ta malá amišská či dunkardská dívka tam seděla a hrála: „Veliký Lékař přítomen“; a ona uslyšela, jak byl uzdraven ten chlapec a vyskočila a Duch Svatý na ni padl, a její krásné vlasy se rozplynuly na jejích ramenech a piano nevynechalo ani jediný tón doprovodu: „Veliký Lékař přítomen, soucitu plný Ježíš.“ Nadpřirozená moc způsobila, že klávesy piana hrály samy „Veliký Lékař je přítomen.“

174 Podívejte... Věříte? Přejete si to? Zapamatujte si, když budete procházet... Nuže, jestliže nevěříte, nechodte sem, klidně zůstaňte sedět. Řekněte: „Půjdu — jsem synem, který tomu věří. Přicházím s důvěrou, abych tomu uvěřil.“

Marek 16:17

175 Dobře, teď Bible říká: „Toho kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení. Budou vkládat ruce na nemocné, a budou se mít dobře.“ Přesně tak. Nuže, ale to má jisté podmínky, „jestliže věříte,“ nuže, právě jsem byl... Bůh vám to dokázal, já tomu věřím. Vidíte? On projevuje své Slovo, aby vám ukázal, že to je jeho Slovo. Je to dokázáno naplněním Písma. Nuže, věřte tomu, když budete procházet. Uděláte to? A když budu na vás vkládat ruce... Je to přesně tak, jak říká Bible.

Jakub 5:14

176 Máš tady olej k pomazání, bratře Neville? Vezmi ho, pojď sem na tuto stranu, chceme pouze naplnit Písmo. Postav se tady na tuto stranu a pomazávej každou osobu, která bude procházet. Nuže, tak abychom si byli jisti tím, že modlitba víry byla přinesena za každého jednoho z vás, ať všichni vloží ruce na někoho jiného, kdo věří. Jen vztáhněte a položte ruce jeden na druhého. A během několika minut bychom se chtěli o něčem přesvědčit.

177 Nuže, uvidíte, jak vyspělý je můj sbor... a čemu my věříme. Uvidíte, jak vyspělí jsou tito lidé; jak jsou hotoví použít meč a postavit se na bitevní linii a říci: „Vyzýváme tě satane. Vyzývám tě! Nemůžeš mě déle udržovat v nevěře.“ Proč děláme tyto věci? Proto, aby lidé uvěřili. To je Slovo. To poukazuje na to, že vám kážu pravdu, Slovo. Slovo učiněno tělem, učiněno tělem v tobě; učiněno Slovem; učiněno

životem v tobě, učiněno životem ve mně, vidíte.

Veliký Lékař! V pořádku, skloňme teď naše hlavy:

Židům 13:8

¹⁷⁸ Pane Ježíši, Ten veliký Lékař je teď přítomen, Ty jsi tím Lékařem. Já jsem zvěstoval tvé Slovo, a to Slovo oznamuje, že Ty jsi tady; a že Ty jsi tentýž včera, dnes i na věky; Ty nemůžeš zklamat. Ty jsi nás nikdy nezklamal, Pane. A nyní ať každý jeden, jehož ruce spočívají na někom jiném, ať na nich odpočine Boží pozhnání. A přicházíme v modlitebním rozpoložení, když je pomazáváme olejem, pastor a já, a oni procházejí touto řadou, ať každý z vás prochází s důvěrou k uvěření a u vědomí, že samotný Bůh nebe je zde přítomen. Ať se každý z vás vzmuží. Dopřeješ jím to ještě v tomto jediném případě, Pane? Ať tedy... ať to prosákne hluboko, Pane, pro tentokrát. Otevři jejich oči, Pane, aby mohli vidět, co se děje a nebyli na to slepí, nevrávorali, ale poznali realitu přítomnosti zmrtvýchvstalého Ježíše Krista. Vyslyš, Pane, skrze Ježíšovo jméno. Amen.

¹⁷⁹ Vyzývám tě ve jménu Ježíše Krista, abys nepřicházel sem, do této řady, dokud necítíš, že máš tuto dokonalou víru, protože jim budeš, pouze těm druhým zabírat čas. Nedělej to! A... tak dlouho, jak jsem vám kázal, řekl jsem vám někdy něco, co se nestalo? Přesně! Udělal to Pán. On to neudělal kvůli mě, věřte. On to udělal kvůli vám, abyste mohli věřit, že to, co vám říkám, je pravdivé. Teď tomu věřte a bude to v pořádku a uzdravíte se. Když sem přijdete, odhodte vaši nevíru, přímo sem do této duchovní díry a už ji více nespátříte, ona tam bude. A když se vás tento olej dotkne, odhodte vaši nevíru rovnou sem tady. Odložte ji zde a odcházejte s dokonalou vírou, že jste byli uzdraveni. Uděláte to? Pán vám žehnej.

¹⁸⁰ V pořádku, chtěl bych teď někoho poprosit, kdo by mohl vést písně... Kde je ten veliký kazatel, bratr, který...? Jak se jmenuje? Capps, bratr Capps. Je v řadě? Cože? Pojď sem, bratře Capps, a postav se sem a zpívej (shromáždění) zatímco se budeme modlit: „Veliký Lékař je přítomen,“ zatímco oni... Ať teď každý zpívá z celého srdce. Nezpívejte jen tak, abyste řekli: „Budu zpívat: veliký Lékař“; nuže, On je nablízku, On je tím soucitným Ježíšem. (To by nebyl zpěv ze srdce.) Který nese útěchu, soucitný Ježíš. Ó, ó, ó, aj!

Rád bych to teď slyšel, zatímco stojíte na špičkách; buďte ve střehu: „Ano, ten veliký Lékař je přítomen, soucitný Ježíš.“ On dokazuje, že je tady! Já tomu věřím. Amen.

181 V pořádku, tedy... ať ti, kteří mají víru přijdou, dopředu. Ve jménu Ježíše Krista vkládám své ruce na bratra. (Bratr Branham se modlí za nemocné.) ... Jsou to již všichni?

182 Skloňme teď naše hlavy:

*Aj veliký Lékař je nyní přítomen,
soucitu plný Ježíš;
On povzbuzuje umdlévající srdce,
ó, slyš hlas Ježíše
Něžný tón písně serafína,
sladké jméno na smrtelném jazyku;
ta nejněžnější píseň,
Ježíš, požehnaný Ježíš.*

Matouš 21:21; Marek 9:23; Marek 11:24; Marek 14:36; Lukáš 18:27

183 Víte, co jsem vám udělal? Vy mě nazýváte vaším pastorem; a dobře říkáte, protože jím jsem. Jestliže já, váš pastor, jsem byl potvrzen Ježíšem Kristem, že konám Jeho skutky, pak věřte mým slovům. A na základě tohoto aktu víry, skrze vkládání rukou na vás, odsoudil jsem tu nemoc a utrpení, které vás trápilo. Věřte tedy, abyste mohli obdržet vaši prosbu, nehledě na to, čím ona byla, protože všechny věci jsou možné těm, kdo věří. A když se modlíte, věřte, že jste obdrželi to, oč jste prosili. A já opravdu věřím, že to obdržím a ze srdce přijímám uzdravení pro každého z vás, já přijímám, že to se již stalo. Já tomu věřím, věřím tomu, ze všech svých sil. A rovněž vkládám ruce na tyto kapesníčky ležící zde, pozorně jsem to sledoval a věřím, že ony přinesou přesně to, o co lidé prosili. Já tomu věřím.

Židům 4:12

184 To vchází do třetího tažení! Já tomu věřím. Nuže, chtěl bych se vás na něco zeptat, těch z vás, kteří procházeli modlitební řadou. Můžete opravdu věřit, a pocítujete to teď, že se s vámi něco stalo od chvíle, kdy byly na vás vloženy ruce? Zvedněte vaše ruce. On je zde. To je to, na co jsme čekali. Nuže, to není... To teď začíná vzkvétat, vidíte. To se začíná... Sledoval jsem tím jistý cíl. Udělal jsem to s určitým úmyslem. Já na něčem pracuji, ale k tomu je potřeba náboj víry, abychom se mohli vrátit na začátek a vejít *do toho*; vidíte, aby mohla být vzbuzena víra v takových kategoriích, jako nikdy předtím nebyla zpozorována. Ne nějaká víra, ale dokonalá víra, která se zde formuje. A sledujte dokonalého Boha, s dokonalým srdcem, dodržujícího dokonalé zaslíbení, skrze dokonalé Slovo, které je ostřejší než

dvojsečný meč a rozsuzuje myšlenky srdce. Co? Vcházíme teď do dokonalosti, protože lidé do toho musí vejít za účelem vytržení. To je to, co je ještě teď zdržuje, to je očekávání na církev, která přijde do té dokonalé víry vytržení. Já na to čekám. A to pro mě znamená otesání z mnoha věcí, stejně tak i pro vás. Ale bratře, s Boží milostí se nám to podaří. Amen.

*Aj veliký Lékař je nyní přítomen,
soucitu plný Ježíš.*

Pane Ježíši, Ty jsi teď tady; jsi zde uprostřed nás, byli jsme odměněni přítomností Boží. Ať Duch Svátý uzdraví toho pastora a udržuje ho ve zdraví a síle na jeho pouti, dokud ho nezavoláš. V Ježíšově jménu. Já si to nárokuji, Pane. Já ho miluji. Oba si to nárokujeme. Víme, že tak je to správné, my si to teď nárokujeme.

*Ta nejněžnější píseň,
Ježíš, požehnaný Ježíš.*

Matouš 17:20; Matouš 21:21; Marek 11:23

185 Milujete Ho? Jen zvažte, On je právě teď zde, On již začal působit ve vašem těle vaše uzdravení, protože zaslíbil, že se to stane. A teď (vidíte), pochopili jste to, o čem jsem dnes večer mluvil? Pochopili jste tu hádanku? Vidíte: „Kdybyste řekli této hoře,“ a nepochybovali, nepochybovali, ale věřili tomu, co jste řekli. Nuže, sledujte to, za méně než pět minut, byla každá ruka zvednuta *na znamení*, že nějaké dílo již začalo v nich působit. Ó, aj! Zde On je. To je to! Čím to je? Přítomnost toho velikého Lékaře.

186 Ó, pozvedněme naše ruce k Bohu a znovu zpívejme:

*Aj veliký Lékař je nyní přítomen,
soucitu plný Ježíš;
On povzbuzuje umdlévající srdce,
ó, slyš hlas Ježíše
Něžný tón písně serafína,
sladké jméno na smrtelném jazyku;
ta nejněžnější píseň,
Ježíš, požehnaný Ježíš.*

Jan 1:1, 14; Židům 4:12; Židům 13:8

187 Zůstaňme na chvíli stát. Uctívejme Ho v našich srdcích. Zvažte: Bůh, On je tady. On je tady. Kdo? Kdo to byl poznán jakožto Slovo? „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi,“ to stejné včera, dnes i na věky. Slovo ostřejší než dvojsečný meč, a rozsuzející dokonce myšlenky a záměry, (proč jste sem vlastně přišli, co je cílem vašeho příchodu sem, *a kdo vlastně jste*); abychom byli ztotožnění s Ježíšem Kristem, jakožto s Mesiášem, a dnes Ho rozpoznáváme jako Mesiáše, toho samého včera, dnes i navěky.

Matouš 21:21; Marek 11:23; Marek 16:17, 18

188 Veliký Lékař, který je tady, řekl: „Ty, kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení. Budou vkládat ruce na nemocné a budou se mít dobře. A kdybyste řekli této hoře ‚pohni se‘ a nepochybovali o tom ve svém srdci, ale věřili, že jestliže On může stvořit veverky, i když se to jeví zcela nemožné a víra se zde neměla čeho uchopit, je to moje vlastní víra, která vyráží a která to dělá, moje víra v to, k čemu mě vybízí, abych o to požádal.“ On mě vybízí, abych o to poprosil. A já přijímám Jeho výzvu k poslušnosti Jeho Slovu, poprosil jsem o to a zde se to ukázalo! Bůh v nebi ví, že je to pravdivé. Může On také uzdravit nemocné? Jestliže On mě může ve víře pozvednout tak vysoko, dokonce za tyto lidi, kteří se nemohou pozvednout až do těch sfér. Pokud toho nejsou schopni, On si může použít mou víru. On může mě pozvednout do toho místa a já se tam pozvednu za vás. Já věřím za vás. Já vás budu obhajovat.

189 Jsem vaším bratrem, stojím tady jako váš bratr, jako prostředník a snažím se jak nejlépe mohu, abych vás podržel před Bohem. A nyní vás posílám před tento bílý trůn a беру... a poukazuji prstem na tu krvavou oběť, která tam leží a promlouvám skrze Jeho jméno, že se to stalo. To se musí stát, to se musí stát. Vy víte, že se to stalo, vy víte, co se stalo. A tak víte, že se to stalo a je to tak. Je to tak. Amen.

..... ta nejněžnější píseň,

*Ježíš, požehnaný Ježíš.
Něžný tón písně serafína,
sladké jméno na smrtelném jazyku;
ta nejněžnější píseň,
Ježíš, požehnaný Ježíš.*

Lukáš 10:17; Skutky 4:12; Filipenským 2:9, 10; Židům 13:8

190 A ďáblové jsou nám poddáni ve Tvém jménu, v tom nejsladším jménu, na smrtelném jazyku. Ďáblové... To probouzí mrtvé, to uzdravuje nemocné, to očistuje malomocné, to vymítá ďáblы, to dělá lidi křesťany. Není jiné jméno pod nebem. Já v něm žiju, já v něm křtím, já v ně věřím, já v něm uctívám. Och, dovolu mi být částí toho. Chci se pozbyt sebe sama, abych to našel, Pane, v Tobě, v tom jménu nazvaném Ježíš Kristus, jménu pomazaného Mesiáše, abych mohl klestit svou cestu blátem nevíry k odzrcadlení nádhery Ježíše Krista: toho samého včera, dnes i navěky.

191 Bůh vám teď požehej. A když se sem vrátíte příští neděli, budete vydávat svědectví, jak jste byli uzdraveni a co se s vámi tento týden stalo. A pozorujte a dívejte se, co se bude dít. Je to pryč! „A odkud to víš?“

192 On mi řekl, abych to sdělil, a tak jsem to řekl. Sláva! Už to pomínulo. Věřím tomu. Nuže, pastore, bratře Neville.

193 Ještě na moment (Je přineseno poselství a výklad ze středu publika: „*Copak má Slova nejsou opravdová v srdcích těch, kterým to zjevím, praví Pán, Tvůj Bůh. Zajisté, moje Slovo je teď ostré právě tak, jak jsem to řekl toho večera, že můj Duch je ostřejší než dvojsečný meč. Zajisté, pravím vám, Moje ruka není ukrácena, aby nemohla uzdravit. Zajisté, Moje ucho není otupeno, aby nemohlo vyslyšet tvých modliteb, praví Pán, Tvůj Bůh. Zajisté, pohleďte na Mě a vězte, že se stane to, co jsem řekl (nevýrazné slovo) tebe, tak praví Pán, Tvůj Bůh. Zajisté, vězte, zajisté, je pravdivé to, co vám bylo tohoto večera řečeno. Zajisté, a zázraky, které jsem vám slíbil, zajisté, ony jsou již v toku, zajisté se uskuteční praví Pán, Tvůj Bůh. Vězte, a ať tato modlitba je dokázána ve vašich srdcích, že jsem s vámi jednal a že s vámi zůstanu, praví Pán.*“)

Požeňáno budiž jméno Páně. Zvedněme ruce a uctívejme Ho na chvíli. Všimáte si jako věřící délky tohoto proroctví, které byl proneseno a toho rytmu, ve kterém bylo vyřčeno a pak toho následujícího výkladu? Je to tak. Sledujte, čím to bylo, přesně v souladu s tímto poselstvím; a potvrdilo, že ta věc je pravdivá, že On již udělal to, co zaslíbil. A sledujte, jakým způsobem to přišlo a jakým způsobem to bylo vyloženo. Sledujte, jak dlouho On promlouval a sledujte, kolik slov řekl; bylo to přesné.

Pán vám žehnej, dokud se znovu neshledáme.

*Než se sejdem, než se sejdem;
než se sejdem tam u nohou Ježíše.
Než se sejdem, než se sejdem,
Bůh buď s vámi, až se sejdem zas.*

